

Rádjuk tovább a csontot. Kéri képviselő szerint Magyarország igazságos háborút folytatott Hitler szövetségeseiként. Ha legyőzzük a Szovjetuniót, akkor megmentjük a kommunizmustól az emberiséget.

Kéri képviselőt ezért a kijelentésért Nyugat-Németországban kigolyóznák a közéletből, talán még bíróság elé is állítanák. Nyugat-Európa többi országában ilyen okfejtés elképzelhetetlen. A demokráciákban ugyanis vitán felül áll, hogy a Hitler ellen folytatott háború volt igazságos, függetlenül az ebben résztvevő hatalmak viselt dolgaitól.

Európába nem léphet be egy olyan ország, melynek parlamentje eltúri a Kéri képviselőéhez hasonló megnyilatkozásokat. Az ilyen ország nem is való Európába.

Kónya képviselő — aki most már igazán levághatná félrevezető szakállát — kijelenti, hogy Kéri képviselő azt mond, amit akar. Ha a pártok ugye-

Az elhatárolódás határa

bár megszabhatnák, hogy mit beszélhetnek a képviselők, akkor csak hat vélemény volna lehetséges a magyar parlamentben, ugyebár.

És mit mond Kónya képviselő, ha Kéri képviselő fejlődésének következő, logikus lépcsőfokán azt javasolja majd, hogy főzzünk egy nagy-nagy tál pörköltet a még itt állomásozó szovjet katonákból? Ehhez már fűzne fenntartásokat? Vagy ehhez sem? Hol az a pont, ahol egy pártnak már el kell határolnia magát képviselőinek megnyilatkozásaitól? Hol az elhatárolódás kötelező határa? „Egy keresztény pártban szabad volna Krisztust gyalázni? Egy katolikusban a pápát?” Magamat idézem, önismétlőn, mivel az ostobaság is ismétlődik, amelyre válaszolni kell. Egy valóban demokratikus párt nem tűrheti el, hogy sorain

belső Hitler szövetségeseinek javára újraértékeljék a második világháborút.

A kormányzó párt siránkozik, amiért rossz hírbe kerekedik Nyugaton. Antiszemítának mondják, holott nem az. Nem az, de azért egyetlen rossz szót sem hajlandó szólni a saját antiszemita uszítóiról. A Horthy-Magyarország mentalitásának továbbvitelével vádolják, ami persze aljas rágalom. Mindazonáltal honatyái vastappsal jutalmazták Kónya képviselőt, aki nem hajlandó elmarasztalni Kéri képviselő militánsan horthysta megnyilatkozását. A leányzó a bordélyház ablakából kiabálja világgá ártatlanságát, hetente kétszer.

Nincs olyan elvetemült „kozmpolita” vagy „bolsevik” újságíró, aki feleannyit ártthatna az MDF demokratikus jó hírének, mint (Kéri képviselő)

lőt tegyük ezúttal zárójelbe) Kónya képviselő. Varázsszava a népakarat. Ha egy közveszélyes kommunista funkcionárius közveszélyes MDF-funkcionáriussá lényegül át, és új mezben fejtí ki korábbi tevékenységét, Kónya képviselő népakaratról értekezik. Ha a nép nagyobb hányada szavazott az MDF-re, mint a többi pártra, ebből Kónya képviselő szerint az következik, hogy minden MDF-megnyilatkozásra — Kériére is — előzetesen már rábólintott a népakarat. Holott a választók mindig csak a kormányzásra adnak felhatalmazást, de arra nem kötelezik magukat, hogy maga a kormányzati munka is tetszik majd nekik. Aki folyvást a népakaratról ömleng, az olyan udvarlóra emlékeztet, aki hízelgéssel akar valamely nem makulátlan szépség kegyeibe férközni. Csakhogy a sánta lány, akinek állandóan a mellét dicsérik, kiismeri a trükköt előbb-utóbb.

Eörsi István